

تأثیر شوری آب آبیاری و محلول‌پاشی کودهای نانو و کلات روی بر مؤلفه‌های فتوسنتزی ژنوتیپ‌های جو

*مهرداد محلوچی^۱، رئوف سیدشیری^۲، محمد صدیقی^۲، محمدرضا سبزی‌علیان^۳ و محمدرضا کمالی^۴
^۱دانشجوی دکتری و دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه محقق اردبیلی، دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه صنعتی اصفهان، ^۲دانشیار مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج تاریخ دریافت: ۹۳/۲/۲۷؛ تاریخ پذیرش: ۹۳/۵/۶

چکیده

به منظور بررسی تأثیر شوری آب آبیاری و محلول‌پاشی کودهای نانو و کلات روی بر مؤلفه‌های فتوسنتزی ژنوتیپ‌های جو، آزمایشی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با توزیع بلوک‌های خرد شده با سه تکرار در ایستگاه تحقیقات شوری رودشت اصفهان انجام شد. فاکتورها شامل کیفیت آب آبیاری در سه سطح (آبیاری با شوری کم به عنوان شاهد، آبیاری با شوری متوسط و آبیاری با شوری زیاد)، محلول‌پاشی کود روی (مصرف نانو اکسید روی، کلات روی، مخلوط و عدم محلول‌پاشی به عنوان شاهد) و ژنوتیپ‌های مختلف جو (شامل ژنوتیپ نیمه حساس موروکو، نیمه متحمل نصرت و ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری) بودند. با افزایش شوری آب آبیاری، مقاومت روزنه‌ای افزایش و هدایت روزنه‌ای و میزان CO₂ زیر روزنه‌ای کاهش یافت که این کاهش در ژنوتیپ متحمل تر به شوری کمتر بود. علاوه بر این، میزان هدایت روزنه‌ای، هدایت مزوفیلی و کارایی مصرف آب در ژنوتیپ متحمل تر بیش تر بود. حداکثر سرعت فتوسنتزی، هدایت مزوفیلی و کارایی مصرف آب لحظه‌ای و حداقل تعرق و میزان CO₂ زیر روزنه‌ای در ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری به دست آمد. تیمار کودی بدون روی (شاهد آب) حداقل سرعت فتوسنتزی و حداکثر میزان CO₂ زیر روزنه‌ای را داشت. در تیمارهای حاوی روی هدایت مزوفیلی بیش از تیمار بدون مصرف روی (شاهد) بود. تیمار کودی نانو روی حداکثر و کلات روی حداقل هدایت روزنه‌ای را داشتند. هدایت مزوفیلی با سرعت فتوسنتزی همبستگی مثبت و معنی دار و با صفت میزان CO₂ زیر روزنه‌ای، همبستگی منفی و معنی داری داشت.

واژه‌های کلیدی: تعرق، فتوسنتز، نانو اکسید روی

*مسئول مکاتبه: mmahlooji2000@yahoo.com

مقدمه

جو از غلات مقاوم به خشکی، شوری و کم توقع در برابر عملیات زراعی است و یکی از چهار غله مهم جهان محسوب می‌شود که در تغذیه دام اهمیت زیادی دارد. شور شدن خاک از مشکلات اساسی و رو به افزایش در بسیاری از نقاط جهان به‌خصوص در مناطق خشک و نیمه‌خشک است. نمک‌های محلول در آب آبیاری، کودهای شیمیایی مصرفی در کشاورزی (الکارکی، ۲۰۰۶) پایین بودن مقدار بارش و دمای بالا در مناطق خشک و نیمه‌خشک و بهره‌برداری زیاد از منابع آب قابل دسترس (موک و ایشلی، ۲۰۰۶) علل عمده شور شدن خاک ذکر شده است. در دهه‌های اخیر کاهش مصرف کودهای شیمیایی به‌عنوان یک اصل در برنامه‌های زراعی کشورهای توسعه یافته قرار گرفته است (کالایسی و همکاران، ۱۹۹۹). استفاده از نانو کودها روشی در کاهش میزان مصرف کود در واحد سطح است. هیو و اشمیتلر (۲۰۰۱) گزارش نمودند که با مصرف عناصر ریز مغذی قدرت تحمل گندم به شرایط شور افزایش یافت. از بین عناصر کم مصرف، کمبود روی بیشترین مشکل را برای تولید محصول ایجاد می‌نماید (چاکماک و همکاران، ۱۹۹۹). شوری به‌دلیل افزایش فشار اسمزی و با کاهش میزان رطوبت در دسترس گیاه موجب کاهش تحرک عناصر روی و آهن در محلول خاک شده و با توجه به محدودیت رشد ریشه، گیاه به‌طور مضاعف با کمبود این عناصر مواجه می‌گردد که با محلول پاشی، کمبود این عناصر در گیاه می‌تواند جبران شود (چاکماک، ۲۰۰۸). خوش‌گفتارمنش (۲۰۰۵) در بررسی تأثیر روی بر کارایی برخی ارقام گندم در شرایط شوری خاک، دریافت که کاربرد روی سبب افزایش عملکرد دانه در کلیه ارقام گندم گردید. شریفی و همکاران (۲۰۰۹) در بررسی تأثیر جذب آهن و روی در ژنوتیپ‌های بهاره گندم دریافتند که میانگین عملکرد دانه ژنوتیپ‌ها با مصرف کود روی، افزایش یافت. فتحی (۲۰۱۲) در شرایط تنش شوری اظهار داشت که محلول پاشی اکسید آهن و روی به فرم نانو ذرات در مقایسه با فرم معمول آن‌ها تأثیر مثبتی بر برخی از خصوصیات رشدی گندم و ذرت داشت. غفاری و رزمجو (۲۰۱۳) گزارش نمودند که کاربرد کود به فرم نانو در مقایسه با فرم معمولی تأثیر بیشتری بر عملکرد دانه گندم داشت.

تنش شوری با ایجاد تنش ثانویه خشکی، منجر به بسته شدن روزنه‌ها در گیاه می‌گردد. بسته شدن روزنه‌ها در شرایط شوری واکنشی برای مقابله با اتلاف بیش‌تر آب و کاهش پتانسیل آب در بافت‌های تحت شوری است که در بسیاری از گیاهان دیده می‌شود (تاتینی و همکاران، ۱۹۹۹). بسته شدن روزنه‌ها در شرایط تنش گرچه به‌منظور کاهش هدر رفت آب صورت می‌گیرد، اما به واسطه جلوگیری

از ورود CO₂ می‌تواند فتوستتیز را به کم‌تر از نقطه جبرانی کاهش دهد (اشرف و هریس، ۲۰۰۴). کاهش در فتوستتیز در محیط‌های شور تنها به علت بسته شدن روزنه‌ها نیست که منجر به کاهش غلظت داخلی دی‌اکسید کربن می‌شود، بلکه فاکتورها و عوامل غیر روزنه‌ای در اغلب موارد میزان فتوستتیز گیاهان رشد یافته در محیط‌های شور را تحت تأثیر قرار می‌دهند (دنپاکیم و محمدالیاس، ۲۰۱۰). کاهش مقدار کلروفیل کاهش موجب فعالیت فتوستتیزی، جذب CO₂ و ظرفیت فتوستتیزی می‌گردد. عوامل غیر روزنه‌ای سبب افزایش مقاومت نفوذ CO₂ در فاز مایع از دیواره مزوفیل به محل احیای CO₂ در کلروپلاست شده و کارآیی ریبولوز بی فسفات کربوکسیلاز-اکسیژناز را کاهش می‌دهد (دسنیق و کاناگاراچ، ۲۰۰۷).

بارسا و بارسا (۱۹۹۷) گزارش کردند که در شرایط شوری، افزایش مقاومت روزنه‌ای یک راهکار مناسب دفاعی برای بقای گیاه است. در شرایط شوری به علت کاهش هدایت روزنه‌ای (مونس، ۲۰۰۲ و فلکساس و همکاران، ۲۰۰۸) و محدودیت دسترسی به CO₂ برای واکنش‌های کربوکسیلاسیون، میزان فتوستتیز کاهش می‌یابد (بروگنلی و بورکمن، ۱۹۹۲). مشعوف و همکاران (۲۰۰۴) در جو، حق بهاری و سید شریفی (۲۰۱۴) در گندم، ثابت تیموری و همکاران (۲۰۰۹) در کنجد، توران و همکاران (۲۰۰۹) در بررسی گیاه ذرت نیز کاهش هدایت روزنه‌ای را با افزایش شوری گزارش کردند. دلانی و ورما (۱۹۹۳) نیز بیان نمودند که عامل کاهش میزان فتوستتیز جو در شرایط شور، افزایش مقاومت روزنه‌ای یا کاهش هدایت روزنه‌ای می‌باشد. پژوهش‌گران گزارش کرده‌اند که بین رقم‌های مختلف گیاهی از نظر تحمل به سطوح مختلف شوری در مراحل مختلف رشد تفاوت‌هایی وجود دارد (دمیر و ازترک، ۲۰۰۳).

با توجه به کاهش روزافزون منابع آب شیرین از یک سو و بالا رفتن مصارف آب شیرین از سوی دیگر، دسترسی به آب با کیفیت مناسب برای کشاورزی بسیار محدود شده است. بدیهی است که در چنین شرایطی استفاده از آب‌های با کیفیت نامناسب برای تولید محصولات کشاورزی امری اجتناب ناپذیر است. لذا هدف از این تحقیق، ارزیابی تأثیر شوری ناشی از استفاده آب‌های با کیفیت نامناسب و مصرف کود روی بر مؤلفه‌های فتوستتیزی و عملکرد دانه ژنوتیپ‌های مختلف جو بود.

مواد و روش‌ها

آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با توزیع بلوک‌های خرد شده با سه تکرار در ایستگاه تحقیقات شوری و زهکشی رودشت اصفهان در سال زراعی ۹۲-۱۳۹۱ انجام شد. ایستگاه مذکور در ۵۲ درجه و ۹ دقیقه طول شرقی و ۳۲ درجه و ۳۰ دقیقه عرض شمالی و در شمال رودخانه زاینده رود واقع شده است. متوسط بلندمدت دمای سالیانه این منطقه حدود ۱۴/۸ درجه سانتی‌گراد و متوسط بارندگی سالیانه ۶۷/۵ میلی‌متر و جزء مناطق خشک طبقه بندی می‌شود. خصوصیات خاک و آب محل اجرای آزمایش در جداول (۱) و (۲) نشان داده شده است.

جدول ۱- نتایج تجزیه خاک قبل از کاشت در ایستگاه تحقیقات رودشت اصفهان.

مشخصه	میزان
عمق (سانتی‌متر)	۰-۳۰
EC (دسی زیمنس بر متر)	۱۳
pH	۷/۷
ازت کل (درصد)	۰/۰۵
کربن آلی (درصد)	۰/۴۷
فسفر قابل جذب (میلی‌گرم ب کیلوگرم)	۱۱/۸
پتاسیم قابل جذب (میلی‌گرم ب کیلوگرم)	۳۴۰
مس قابل جذب (میلی‌گرم ب کیلوگرم)	۲/۳۸
روی قابل جذب (میلی‌گرم ب کیلوگرم)	۱/۷۲
منگنز قابل جذب (میلی‌گرم ب کیلوگرم)	۶/۴۸
آهن قابل جذب (میلی‌گرم ب کیلوگرم)	۵/۵۴
کلسیم + منیزیم (میلی‌اکی‌والان بر متر)	۶۰
سدیم (میلی‌اکی‌والان بر متر)	۷۹/۱

جدول ۲- نتایج تجزیه آب در سه سطح کیفیت آب آبیاری.

مشخصه	ECe (دسی زیمنس بر متر)	pH	کربنات	بیکربنات	کلرید	سولفات	مجموع آنیون	کلسیم + منیزیم	سدیم	مجموع کاتیون	سختی کل
تیمار ۱	۰/۴	۷/۷	۰	۲/۰۰	۱/۴۰	۰/۸	۴/۲	۲/۶	۱/۵	۴/۱	۱۳۰
تیمار ۲	۹/۷	۸/۱	۰	۵/۷۰	۶۰/۰۰	۲۶/۹	۹۲/۶	۴۴	۴۷/۸	۹۱/۸	۲۲۰۰
تیمار ۳	۱۷/۸	۷/۶	۰	۶/۴۰	۱۱۱/۰۰	۵۴/۹	۱۷۲/۳	۷۲	۹۹/۳	۱۷۱/۳	۳۶۰۰

خاک محل اجرای آزمایش دارای بافت سیلتی لومی بوده و وزن مخصوص ظاهری خاک ۱/۲۵ گرم بر سانتی‌متر مکعب، اسیدیته خاک ۷/۷ و هدایت الکتریکی خاک ایستگاه حدود ۸-۱۰ دسی‌زیمنس بر متر است. زمین به نحوی انتخاب گردید که میزان عنصر روی قابل دسترس از ۰/۸ میلی‌گرم در کیلوگرم کمتر باشد. کاشت توسط ردیف کار مخصوص کاشت غلات در کرت‌هایی شامل ۶ ردیف ۴ متری با فواصل بین ردیف ۲۰ سانتی‌متر و با تراکم ۴۰۰ بذر در مترمربع در ۲۵ آبان ماه

انجام شد. عامل اصلی (عمودی) نوار شامل کیفیت آب آبیاری در سه سطح: آب آبیاری حداکثر تا ۲ دسی‌زیمنس بر متر تا پایان فصل رشد به‌عنوان شاهد، آب آبیاری با شوری متوسط بر اساس عرف محل معادل ۱۰ دسی‌زیمنس بر متر و آب آبیاری با شوری زیاد یا معادل ۱۸ دسی‌زیمنس بر متر بود. عامل محلول پاشی کود روی (Zinc) به‌صورت افقی و شامل مصرف نانو اکسید روی (۱۰۰ گرم در هکتار Nano Zinc Oxide)، کلات روی (۱ کیلوگرم در هکتار Zn-EDTA)، مخلوط کلات روی و نانو اکسید روی (Zn-EDTA+Nano ZnO) و عدم محلول پاشی روی (مصرف آب) به‌عنوان شاهد بود. سه ژنوتیپ جو (نیمه حساس موروکو، نیمه متحمل نصرت و متحمل به شوری شماره ۴) به‌صورت عمودی در داخل کرت‌های اصلی خرد شدند. از مرحله سه برگی با فاصله ۷ روز و در ۳ نوبت محلول پاشی انجام گردید (فتحی، ۲۰۱۲). کلات روی، تولید شرکت تریدکورپ اسپانیا و دارای ۱۴ درصد عنصر روی بود. نانو اکسید روی، تولید شرکت نوترینو چین با خلوص ۹۹ درصد و متوسط قطر ذرات کمتر از ۳۰ نانومتر و سطح ویژه مخصوص بیش از ۳۰ مترمربع بر گرم استفاده شد. به‌دلیل حلال نبودن اکسید روی در آب، ابتدا نانو اکسید روی در آب دی یونیزه به‌صورت معلق در آمده و با استفاده از لرزش و ارتعاشات دستگاه اولتراسونیک (۱۰۰ وات و ۴۰ کیلو هرتز به‌مدت ۳۰ دقیقه) این مواد پخش شده و محلول گردید (پرساد و همکاران، ۲۰۱۲). بر اساس توصیه آزمایشگاهی، کود سرک ازته به‌میزان ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار در سه نوبت مصرف و مبارزه با علف‌های هرز پهن برگ با علف‌کش توفوردی انجام شد. آبیاری به‌صورت کرتی پس از تلفیق آب چاه و زهکش و رسیدن به هدایت الکتریکی مورد نظر انجام شد. به‌منظور ارزیابی دقیق‌تر پارامترهای فتوسنتزی برگ در ابتدای پر شدن دانه، شاخص‌های مربوط به تبدلات گازی شامل سرعت فتوسنتز، میزان تعرق، میزان CO₂ زیر روزنه‌ای، هدایت روزنه‌ای، هدایت مزوفیلی ظاهری (نسبت فتوسنتز به CO₂ زیر روزنه) و کارایی مصرف آب لحظه‌ای (نسبت فتوسنتز به تعرق) با استفاده از دستگاه (Model: LCA4, USA) IRGA اندازه‌گیری شد. اندازه‌گیری‌ها روی برگ پرچم در ساعت ۱۰ صبح تا ۱۴ انجام گردید (یانگ و همکاران، ۲۰۰۰). برگ پرچم در اتاقک دستگاه قرار داده شد و پس از ثابت شدن پارامترها اعداد مؤلفه‌های فتوسنتزی یادداشت شد (فیشر و همکاران، ۱۹۹۸). تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزارهای SAS و در صورت معنی‌دار بودن اثر بر هم‌کنش (متقابل)، برش‌دهی انجام شد و مقایسه میانگین‌ها توسط آزمون Lsmeans در سطح احتمال ۵ درصد انجام شد.

نتایج و بحث

CO₂ زیر روزه‌ای و هدایت روزه‌ای: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تأثیر سطوح کود روی و ژنوتیپ بر CO₂ زیر روزه‌ای معنی‌دار بود (جدول ۳). استفاده از کود روی، میزان CO₂ زیر روزه‌ای را کاهش داد و بیش‌ترین میزان CO₂ زیر روزه‌ای را تیمار بدون مصرف کود (شاهد آب) داشت. ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری، حداقل میزان CO₂ زیر روزه‌ای را به خود اختصاص داد (جدول ۴). بین CO₂ زیر روزه‌ای، میزان تعرق ($r^2=0/31$) و هدایت روزه‌ای ($r^2=0/21$) همبستگی مثبت و معنی‌دار و هدایت مزوفیلی ($r^2=-0/67$) و کارایی مصرف آب لحظه‌ای ($r^2=-0/26$) همبستگی منفی و معنی‌داری وجود داشت (جدول ۵).

اثر شوری آب آبیاری، برهم‌کنش شوری آب آبیاری × کود روی، شوری آب آبیاری × ژنوتیپ، کود روی × ژنوتیپ و شوری آب آبیاری × ژنوتیپ × کود روی، بر هدایت روزه‌ای در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۳). با افزایش شوری آب آبیاری، هدایت روزه‌ای کاهش یافت. برهم‌کنش شوری آب آبیاری × کود روی بر هدایت روزه‌ای نشان داد که در سطح حداقل و متوسط شوری، حداکثر هدایت روزه‌ای و در سطح زیاد شوری حداقل هدایت روزه‌ای را کود کلاته داشت (جدول ۶). برهم‌کنش شوری آب آبیاری × ژنوتیپ نشان داد که ژنوتیپ موروکو در سطح حداقل شوری، بیش‌ترین هدایت روزه‌ای (۰/۵۷ میلی‌مول CO₂ بر مترمربع بر ثانیه) را داشته و با افزایش شوری هدایت روزه‌ای آن کاهش یافت، ولی ژنوتیپ‌های متحمل و نیمه‌متحمل به شوری با افزایش شوری آب آبیاری، هدایت روزه‌ای بیش‌تری نسبت به ژنوتیپ نیمه‌حساس به شوری (موروکو) را داشتند (جدول ۷). برهم‌کنش کود روی × ژنوتیپ نشان داد که در تیمار عدم مصرف کود روی (شاهد)، ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری دارای بیش‌ترین هدایت روزه‌ای بوده و با مصرف نانو روی هدایت روزه‌ای این ژنوتیپ کاهش یافت و بر عکس آن ژنوتیپ نیمه‌حساس به شوری موروکو در تیمار عدم کودی حداقل هدایت روزه‌ای و در تیمار نانو روی مصرفی دارای حداکثر هدایت روزه‌ای بود (جدول ۸). مقایسه میانگین برهم‌کنش شوری آب آبیاری × ژنوتیپ × کود روی، (جدول ۹) نشان داد که در سطح حداقل شوری آب آبیاری در تیمارهای مختلف کود روی، تفاوت معنی‌داری در هدایت روزه‌ای ژنوتیپ‌ها مشاهده شد ولی در سطح شوری متوسط و زیاد تفاوتی مشاهده نشد. در سطح حداقل تیمار شوری آب، در تیمار کودی نانو روی و مخلوط کلات و نانو روی، ژنوتیپ موروکو و در تیمار کودی کلات روی و شاهد آب، ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری، دارای بیش‌ترین

هدایت روزنه‌ای بود. هدایت روزنه‌ای با تعرق، CO_2 زیر روزنه‌ای و عملکرد دانه همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود داشت (جدول ۵).

اولین واکنش گیاه به تنش محدود کردن هدایت روزنه‌ای و کاهش انتشار CO_2 به درون کلروپلاست می‌باشد و عامل کاهش میزان فتوسنتز جو در شرایط شور، افزایش مقاومت روزنه‌ای یا کاهش هدایت روزنه‌ای می‌باشد. تنش شوری باعث عدم انتقال الکترون فتوسنتزی، کاهش هدایت روزنه‌ای و افزایش تولید انواع اکسیژن فعال شده که باعث آسیب اکسیداسیونی به فتوسیستم‌ها می‌گردد. می‌توان چنین بیان کرد که در شرایط بدون تنش فضای روزنه‌ای کاملاً باز بوده و هیچ نوع رابطه معنی‌داری بین سرعت فتوسنتز و میزان هدایت روزنه‌ای وجود ندارد، ولی با افزایش تنش و به‌دنبال آن با افزایش مقاومت روزنه‌ای ارتباط این دو بیش‌تر و معنی‌دارتر می‌شود. افزایش مقاومت روزنه‌ای در شرایط تنش توسط پژوهش‌گران دیگر نیز گزارش شده است (فلکساس و همکاران، ۲۰۰۸؛ اشرف و هریس، ۲۰۰۴؛ دلانی و ورما، ۱۹۹۳؛ توران و همکاران، ۲۰۰۹ و مونس، ۲۰۰۲). نتایج آزمایش بر اکوتیپ‌های گندم دیم سرداری نیز نشان داد که تنش خشکی میزان CO_2 زیر روزنه‌ای را کاهش داد (سی و سه مرده و همکاران، ۲۰۱۲) همچنین کاهش هدایت روزنه‌ای در گیاه کوشیا (معصومی و همکاران، ۲۰۱۲) و نخود (زارع مهرجردی و همکاران، ۲۰۱۳) را سبب گردید. تنش شوری، سبب کاهش هدایت روزنه‌ای و افزایش مقاومت روزنه‌ای در گندم (صالحی و همکاران، ۲۰۰۳) نیز گردید.

هدایت مزوفیلی و کارایی مصرف آب لحظه‌ای: نتایج نشان داد که اثر ژنوتیپ و برهم‌کنش شوری آب آبیاری × کود روی، کود روی × ژنوتیپ و شوری آب آبیاری × ژنوتیپ × کود روی، بر هدایت مزوفیلی معنی‌داری بود (جدول ۳). ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری دارای بیش‌ترین هدایت مزوفیلی بود (جدول ۴). برهم‌کنش شوری آب آبیاری × کود روی نشان داد که در سطح متوسط شوری آب آبیاری، کود کلاته بیش‌ترین هدایت مزوفیلی را داشت (جدول ۶). برهم‌کنش شوری آب آبیاری × ژنوتیپ نشان داد که ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری، بیش‌ترین هدایت مزوفیلی را در تمامی سطوح شوری آب آبیاری داشت (جدول ۷). برهم‌کنش کود روی × ژنوتیپ نشان داد که در تمامی سطوح کودی، ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری دارای بیش‌ترین هدایت مزوفیلی بود (جدول ۸). مقایسه میانگین برهم‌کنش شوری آب آبیاری × ژنوتیپ × کود روی، (جدول ۹) نشان داد که در سطح حداقل شوری آب آبیاری در تیمارهای مختلف کود روی، تفاوت معنی‌داری در هدایت مزوفیلی ژنوتیپ‌ها مشاهده

نشد ولی در سطح شوری متوسط و زیاد این تفاوت مشاهده شد. در سطح متوسط تیمار شوری آب، در تیمار کودی کلات روی، ژنوتیپ موروکو دارای حداقل هدایت مزوفیلی (۰/۱۲۴)، و ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری، دارای بیشترین هدایت مزوفیلی (۰/۲۸۹) بود و سایر تیمارهای کودی روی (نانو، مخلوط و شاهد) هدایت مزوفیلی ژنوتیپ‌ها تفاوتی نداشتند ولی ژنوتیپ نیمه‌متحمل به شوری نصرت و ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری هدایت مزوفیلی بالاتری نسبت به ژنوتیپ نیمه‌حساس موروکو داشت. در سطح زیاد شوری، حداقل هدایت مزوفیلی در کلیه سطوح کود روی متعلق به ژنوتیپ نیمه‌حساس به شوری موروکو بود و حداکثر به ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری است. هدایت مزوفیلی با سرعت فتوسنتز ($r^2=0/72$) و کارایی آب لحظه‌ای ($r^2=0/52$) همبستگی مثبت و معنی‌دار و با CO_2 زیر روزه‌ای ($r^2=-0/67$) همبستگی منفی و معنی‌داری وجود داشت (جدول ۵).

نتایج نشان داد که اثر کود روی، ژنوتیپ و برهم‌کنش شوری آب آبیاری × کود روی، شوری آب آبیاری × ژنوتیپ و شوری آب آبیاری × ژنوتیپ × کود روی، بر کارایی مصرف آب لحظه‌ای معنی‌دار شد. نانو روی و کلات روی بیش‌ترین کارایی مصرف آب لحظه‌ای را داشت. ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری نیز دارای بیش‌ترین کارایی مصرف آب لحظه‌ای بود. برهم‌کنش شوری آب آبیاری × کود روی نشان داد که در سطح حداقل و متوسط شوری آب آبیاری، کود کلاته بیش‌ترین کارایی مصرف آب لحظه‌ای را داشت (جدول ۵). برهم‌کنش شوری آب آبیاری × ژنوتیپ نشان داد که ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری، بیش‌ترین کارایی مصرف آب لحظه‌ای را در تمامی سطوح شوری آب آبیاری داشت (جدول ۶). برهم‌کنش کود روی × ژنوتیپ نشان داد که در تمامی سطوح کودی، ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری دارای بیش‌ترین کارایی مصرف آب لحظه‌ای بود (جدول ۷). مقایسه میانگین برهم‌کنش شوری آب آبیاری × ژنوتیپ × کود روی، (جدول ۹) نشان داد که در سطح حداقل شوری آب آبیاری، کاربرد کلات روی بیش‌ترین کارایی مصرف آب لحظه‌ای (۴/۷۴) را در ژنوتیپ موروکو ایجاد نمود ولی کاربرد کود مخلوط و شاهد آب بیش‌ترین کارایی را در ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری داشت. نانو روی در این سطح کیفیت آب بر ژنوتیپ‌ها تأثیری نداشت. در سطح متوسط تیمار شوری آب، در تیمار کودی کلات روی، ژنوتیپ موروکو حداقل کارایی مصرف آب لحظه‌ای را داشته، و ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری، دارای بیش‌ترین کارایی مصرف آب لحظه‌ای بود. سایر تیمارهای کودی روی (نانو، مخلوط و شاهد)، بر کارایی مصرف آب لحظه‌ای ژنوتیپ‌ها تأثیری نداشتند ولی ژنوتیپ نیمه‌متحمل به شوری نصرت و ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری کارایی مصرف آب لحظه‌ای بالاتری نسبت به ژنوتیپ نیمه‌حساس

موروکو داشت. در سطح زیاد شوری، حداقل کارایی مصرف آب لحظه‌ای در کلیه سطوح کود روی متعلق به ژنوتیپ نیمه‌حساس به شوری موروکو و حداکثر متعلق به ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری بود. کارایی مصرف آب لحظه‌ای با سرعت فتوسنتز ($r^2=0/49$)، و هدایت مزوفیلی ($r^2=0/52$) همبستگی مثبت و معنی‌دار و با CO_2 زیر روزنه‌ای ($r^2=-0/26$) و تعرق ($r^2=-0/62$) همبستگی منفی و معنی‌داری داشت.

کاهش کارایی مصرف آب با افزایش میزان تنش می‌تواند ناشی از کاهش میزان CO_2 زیر روزنه‌ای باشد که بیش‌تر متأثر از عوامل غیر روزنه‌ای است تا عوامل روزنه‌ای (فلکساس و همکاران، ۲۰۰۸). تحت تأثیر شوری عوامل غیرروزنه‌ای مثل کارایی RUBP کربوکسیلاز، تولید مجدد رویسکو، هدایت مزوفیلی و مقدار کلروفیل کاهش می‌یابند (کاردوویلا و همکاران، ۱۹۹۵). همچنین تنش خشکی، کارایی مصرف آب و میزان CO_2 زیر روزنه‌ای در اکوتیپ‌های گندم دیم سرداری (سی و سه مرده و همکاران، ۲۰۱۲) را کاهش داده است.

میزان تعرق، سرعت فتوسنتز و عملکرد دانه: نتایج نشان داد که اثر شوری آب آبیاری، ژنوتیپ، برهم‌کنش شوری آب آبیاری × کود روی، شوری آب آبیاری × ژنوتیپ، کود روی × ژنوتیپ و شوری آب آبیاری × ژنوتیپ × کود روی، بر میزان تعرق معنی‌دار گردید (جدول ۳). با افزایش شوری آب آبیاری، میزان تعرق کاهش یافته و ژنوتیپ متحمل به شوری دارای کم‌ترین میزان تعرق بود (جدول ۴). برهم‌کنش شوری آب آبیاری × کود روی نشان داد که در سطح حداقل شوری، کلات روی و در سطح متوسط شوری شاهد آب (بدون کود روی) حداقل تعرق را داشت (جدول ۶). برهم‌کنش شوری آب آبیاری × ژنوتیپ نشان داد که در تمامی سطوح شوری، ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری دارای کم‌ترین میزان تعرق بود (جدول ۷). برهم‌کنش کود روی × ژنوتیپ نشان داد که در تمامی سطوح کود روی (به‌جز کلات روی)، ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری دارای کم‌ترین میزان تعرق را داشت (جدول ۸). مقایسه میانگین برهم‌کنش شوری آب آبیاری × ژنوتیپ × کود روی نشان داد (جدول ۹) که در سطح حداقل شوری، بیش‌ترین تعرق را رقم موروکو در تیمار کودی مخلوط (۱۶/۸۲ میلی‌مول بر مترمربع بر ثانیه) و حداقل تعرق در تیمار کود کلاته (۶/۴۴ میلی‌مول بر مترمربع بر ثانیه) در این رقم به‌دست آمد. در سطح متوسط شوری آب آبیاری، حداقل تعرق را ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری و در تیمار کودی شاهد آب (۷/۲۳) و حداکثر تعرق را ژنوتیپ‌های موروکو و نصرت در تیمار کودی نانو روی (۱۳/۵) داشتند. در سطح زیاد شوری، حداقل تعرق در تیمار کود کلاته و در ژنوتیپ ۴ متحمل

به شوری بود و بیشترین تعرق را ژنوتیپ نصرت و در تیمار کودی شاهد محلول پاشی آب داشت. بین میزان تعرق، سرعت فتوسنتز ($F^2=0/49$)، CO_2 زیر روزنه‌ای ($F^2=0/31$)، هدایت روزنه‌ای ($F^2=0/21$) و کارایی مصرف آب لحظه‌ای ($F^2=-0/62$) همبستگی معنی‌داری وجود داشت (جدول ۵).

نتایج تجزیه نشان داد که اثر شوری آب آبیاری، ژنوتیپ، برهم‌کنش شوری آب آبیاری \times کود روی، شوری آب آبیاری \times ژنوتیپ و شوری آب آبیاری \times ژنوتیپ \times کود روی، بر سرعت فتوسنتز معنی‌دار گردید (جدول ۳). با افزایش شوری آب آبیاری، سرعت فتوسنتز کاهش یافته و ژنوتیپ متحمل به شوری دارای بیش‌ترین میزان فتوسنتز بود (جدول ۴). برهم‌کنش شوری آب آبیاری \times کود روی نشان داد که در سطح متوسط شوری، کلات روی حداکثر فتوسنتز را داشت (جدول ۶). برهم‌کنش شوری آب آبیاری \times ژنوتیپ نشان داد که در سطوح حداقل، متوسط و حداکثر شوری، به‌ترتیب ژنوتیپ‌های موروکو، نصرت و ۴ متحمل به شوری دارای بیش‌ترین میزان فتوسنتز بودند (جدول ۷). مقایسه میانگین برهم‌کنش شوری آب آبیاری \times ژنوتیپ \times کود روی نشان داد (جدول ۹) که در سطح حداقل شوری آب آبیاری، سرعت فتوسنتز در تیمارهای مختلف کود روی تفاوت معنی‌داری نداشته و در سطح شوری متوسط، فقط در تیمار کود روی کلاته تفاوت مشاهده گردیده به‌طوری که در این سطح کودی، ژنوتیپ نیمه‌حساس موروکو، حداقل سرعت فتوسنتز ($21/83$) میکرومول فوتون بر مترمربع بر ثانیه) و دو ژنوتیپ نیمه‌متحمل و متحمل به شوری دارای حداکثر فتوسنتز (۳۹) بودند. در سطح شوری زیاد نیز ژنوتیپ موروکو، در تیمار کود روی کلاته ($16/91$) و شاهد آب ($10/96$)، حداقل سرعت فتوسنتز را داشت. بین سرعت فتوسنتز و تعرق ($F^2=0/29$)، هدایت مزوفیلی ($F^2=0/72$)، کارایی مصرف آب لحظه‌ای ($F^2=0/49$) و عملکرد دانه ($F^2=0/27$) همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود داشت (جدول ۵).

نتایج تجزیه نشان داد که اثر شوری آب آبیاری، ژنوتیپ، برهم‌کنش شوری آب آبیاری \times کود روی، شوری آب آبیاری \times ژنوتیپ و شوری آب آبیاری \times ژنوتیپ \times کود روی، بر عملکرد دانه معنی‌دار گردید (جدول ۳). با افزایش شوری آب آبیاری، عملکرد دانه کاهش یافته و ژنوتیپ متحمل به شوری دارای بیش‌ترین میزان دانه بود (جدول ۴). برهم‌کنش شوری آب آبیاری \times کود روی نشان داد که در سطح حداقل شوری، کلات روی حداکثر عملکرد را داشت (جدول ۵). برهم‌کنش شوری آب آبیاری \times ژنوتیپ نشان داد که در سطح حداقل شوری، ژنوتیپ نصرت و در سطوح متوسط و حداکثر شوری، ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری دارای بیش‌ترین میزان عملکرد دانه بودند (جدول ۶).

مقایسه میانگین برهم‌کنش شوری آب آبیاری × ژنوتیپ × کود روی نشان داد (جدول ۹) که در سطح حداکثر شوری آب آبیاری، عملکرد دانه در تیمارهای مختلف کود روی تفاوت معنی‌داری نداشته ولی بیشترین عملکرد در ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری و در تیمار کودی بدون روی (شاهد آب) به دست آمد. در سطح شوری متوسط، در تیمار کود نانو روی و شاهد بدون کود (آب)، ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری و در تیمار کلات روی، ژنوتیپ نصرت و در تیمار کودی مخلوط، دو ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری و نصرت، بیش‌ترین عملکرد دانه را داشتند. در سطح حداقل شوری، تفاوت عملکرد دانه در دو تیمار کودی نانو روی و مخلوط کودی معنی‌دار بود و ژنوتیپ نیمه متحمل نصرت بیش‌ترین دانه را تولید نموده و در هر حال حداکثر تولید دانه متعلق به ژنوتیپ نصرت به‌همراه مصرف نانو روی به‌دست آمد. نتایج این آزمایش نشان می‌دهد که در اراضی شوری که امکان استفاده از آب تا کیفیت ۲ دسی‌زیمنس بر متر وجود دارد ژنوتیپ نیمه‌متحمل به شوری نصرت به‌همراه تیمار کودی نانو روی بهترین گزینه است همچنین در صورتی که کیفیت آب نامطلوب باشد و شوری آن تا ۱۰ دسی‌زیمنس بر متر باشد، دادن کود روی و استفاده از ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری و نیمه‌متحمل به شوری نصرت تولید بیش‌تری را خواهد داشت ولی ژنوتیپ نصرت به کلات روی و ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری به نانو روی و مخلوط کلات و نانو روی بهتر جواب می‌دهد. در سطح شوری زیاد و آب بسیار نامطلوب تا ۱۸ دسی‌زیمنس بر متر، ژنوتیپ ۴ متحمل به شوری عملکرد دانه بالاتری را داشت و دادن کود روی در این سطح شوری مؤثر نبود. بین عملکرد دانه و تعرق ($r^2=0/27$)، هدایت روزنه‌ای ($r^2=0/48$)، سرعت فتوسنتز ($r^2=0/27$) همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود داشت (جدول ۵).

کرنیک و مساک (۱۹۹۶) نیز گزارش نمودند، کاهش در فتوسنتز به‌خاطر تنش شوری می‌تواند به‌خاطر هدایت روزنه‌ای پایین‌تر، کاهش در جذب کربن و متابولیسم آن، کاهش توانایی فتوشیمیایی یا ترکیبی از همه این فاکتورها باشد. یکی از اثرات شوری در گیاه، کاهش مقدار کلروفیل است که موجب کاهش فعالیت فتوسنتزی، جذب CO_2 و ظرفیت فتوسنتزی می‌گردد. شایان ذکر است که فتوسنتز یک مسیر کلیدی در فیزیولوژی گیاهان است و به‌شدت تحت تأثیر شوری قرار می‌گیرد. بسته شدن روزنه‌ها در شرایط تنش گرچه به‌منظور کاهش تعرق صورت می‌گیرد، اما به واسطه جلوگیری از ورود دی‌اکسیدکربن می‌تواند فتوسنتز را به کم‌تر از نقطه جبرانی کاهش دهد. کاهش شدت فتوسنتز ناشی از تنش شوری به‌دلیل عوامل متعددی مانند دهیدراسیون غشاء سلول و در نتیجه کاهش نفوذپذیری CO_2 ، سمیت ناشی از نمک، کاهش میزان CO_2 به‌دلیل بسته شدن روزنه‌ها، تسریع در

فرآیند پیری در نتیجه نمک، تغییر فعالیت آنزیم‌ها به دلیل تغییرات ساختاری در سیتوپلاسم و بازخورد منفی به دلیل کاهش فعالیت منبع می‌باشد (جوادی‌پور و همکاران، ۲۰۱۳). نتایج سایر محققین نیز نشان داد که شوری، در گیاه توتون سبب کاهش ۳۹ درصدی در شدت تثبیت خالص CO₂ (حاجی بلند و ابراهیمی، ۲۰۱۲) و در شرایط شور و تنش خشکی در گیاه کوشیا نیز کاهش فتوسنتز و تعرق را سبب گردید (معصومی و همکاران، ۲۰۱۲). تنش خشکی در گندم دیم سرداری (سی و سه مرده و همکاران، ۲۰۱۲)، گندم نان (جباری و همکاران، ۲۰۰۹) و نخود (زارع مهرجردی و همکاران، ۲۰۱۳)، و تنش شوری در کنجد (بذر افشان، ۲۰۱۱)، گلرنگ (جوادی‌پور، ۲۰۱۳) و سویا (ویسانی و همکاران، ۲۰۱۱) نیز کاهش فتوسنتزی و تعرق را به همراه داشت.

جدول ۳- میانگین مربعات به دست آمده از تجزیه واریانس شوری تأثیر شوری آب آبیاری و محلول‌پاشی کودهای نانو و کلات روی بر مؤلفه‌های فتوسنتزی ژنوتیپ‌های جو.

منابع تغییر	درجه آزادی	CO ₂ زیر روزنه‌ای	هدایت روزنه‌ای	هدایت مزوفیلی	کارایی مصرف آب لحظه‌ای	تعرق	سرعت فتوسنتز	عملکرد دانه
تکرار	۲	۳۷۱/۵۹	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۳	۲/۷۵	۲/۹۲	۱۹۸۳۵۲/۵۰
کیفیت آب	۲	۲۸۱۹/۴۴	۰/۲۸۵**	۰/۰۰۳	۱/۳۸	۸۲/۱۱**	۲۲۲/۴۰*	۱۴۴۳۳۹۶۷۲/۳۰**
خطا	۴	۹۱۹/۵۸	۰/۰۱۲	۰/۰۰۲	۰/۳۱	۳/۱۰	۱۳/۳۶	۳۰۴۳۶۷/۳۰
کود روی	۳	۹۶۲/۹۲*	۰/۰۲۰	۰/۰۰۵	۳/۴۳*	۲۱/۰۰	۶۷/۳۹	۲۸۸۱۳۳/۱۰
خطا	۶	۱۱۲/۹۶	۰/۰۰۸	۰/۰۰۱	۰/۳۸	۴/۸۵	۱۸/۸۷	۳۳۷۵۲۳/۰۰
کودروی × کیفیت آب	۶	۲۲۵/۳۸	۰/۰۹۷**	۰/۰۰۳*	۱/۴۷**	۲۳/۱۵**	۷۸/۱۷**	۱۰۸۸۴۷۹/۶۰*
خطا	۱۲	۵۱۴/۳۰	۰/۰۰۹	۰/۰۰۱	۰/۸۲	۲/۷۱	۱۳/۹۰	۳۳۸۲۳۷/۶۰
ژنوتیپ	۲	۱۹۲۱۸/۷۷**	۰/۰۰۱	۰/۰۵۰**	۴/۶۳**	۲۶/۰۶**	۱۳۵/۴۶**	۳۷۷۷۸۷۱/۸۰**
ژنوتیپ × کیفیت آب	۴	۲۰۷/۲۳	۰/۰۲۸**	۰/۰۰۷**	۰/۹۸*	۸/۳۴**	۱۶۱/۴۵**	۷۳۷۸۳۷/۱۰**
ژنوتیپ × کود روی	۶	۵۹۱/۰۹	۰/۰۲۸**	۰/۰۰۲	۰/۶۳	۹/۷۱**	۳۲/۷۲	۱۹۴۰۴۴/۴۰
ژنوتیپ × کیفیت آب × کودروی	۱۲	۱۲۰/۲۳	۰/۰۱۶**	۰/۰۰۳*	۱/۵۸**	۱۱/۸۲**	۴۲/۸۳*	۳۵۲۴۰۹/۴۰*
خطا	۴۸	۵۵۸/۴۹	۰/۰۰۵	۰/۰۰۱	۰/۳۱	۱/۴۶	۱۸/۴۷	۱۳۸۵۶۶/۰۰

*, ** به ترتیب معنی‌دار در سطح ۱، ۵ درصد.

مهرداد محلوجی و همکاران

جدول ۴- مقایسه میانگین تأثیر شوری آب آبیاری و محلول پاشی کودهای نانو و کلات روی بر مؤلفه‌های فتوسنتزی ژنوتیپ‌های جو.

عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	سرعت فتوسنتز (میکرومول فوتون بر مترمربع بر ثانیه)	تعرق (میلی مول بر مترمربع بر ثانیه)	کارایی مصرف آب لحظه‌ای (میکرومول CO ₂ بر میلی مول H ₂ O)	هدایت مزوفیلی (میلی مول CO ₂ بر مترمربع بر ثانیه)	هدایت روزنه‌ای (میلی مول CO ₂ بر مترمربع بر ثانیه)	CO ₂ زیر روزنه‌ای (میکرولیتر بر لیتر)	تیماز
کیفیت آب (دسی‌زیمنس بر متر)							
۶۰۰۶/۳۰ ^a	۳۶/۷۸ ^a	۱۰/۰۵ ^a	۲/۹۲ ^a	۰/۱۶ ^a	۰/۵۰ ^a	۱۶۹/۶۵ ^a	۲
۴۵۹۲/۲۰ ^b	۲۸/۱۰ ^a	۱۱/۱۲ ^a	۲/۵۹ ^a	۰/۱۸ ^a	۰/۳۹ ^b	۱۶۲/۸۰ ^a	۱۰
۲۰۵۴/۴۰ ^c	۲۳/۲۹ ^b	۸/۱۴ ^b	۲/۹۴ ^a	۰/۱۶ ^a	۰/۳۳ ^b	۱۵۲/۰۹ ^a	۱۸
۳۶۱/۰۴	۳/۳۹	۱/۱۵	۰/۳۶	۰/۰۳	۰/۰۷	۱۹/۸۴	LSD 5%
کود:							
۴۱۶۳/۳۰ ^a	۲۷/۶۰ ^a	۹/۹۲ ^{ab}	۲/۹۶ ^{ab}	۰/۱۸ ^a	۰/۴۵ ^a	۱۵۸/۹۶ ^b	نانو روی
۴۳۶۵/۱۰ ^a	۲۶/۸۵ ^{ab}	۸/۷۲ ^b	۳/۲۵ ^a	۰/۱۸ ^a	۰/۳۸ ^b	۱۵۸/۶۷ ^b	کلات روی
۴۲۰۹/۸۰ ^a	۲۵/۸۱ ^{ab}	۱۰/۸۵ ^a	۲/۴۹ ^c	۰/۱۷ ^{ab}	۰/۴۰ ^{ab}	۱۵۷/۶۷ ^b	نانو+کلات روی
۴۱۳۲/۴۰ ^a	۲۳/۹۶ ^b	۹/۵۸ ^{ab}	۲/۵۶ ^{bc}	۰/۱۵ ^b	۰/۴۱ ^{ab}	۱۷۰/۴۵ ^a	شاهد (آب)
۳۸۶/۹	۲/۸۹	۱/۴۷	۰/۴۱	۰/۰۲	۰/۰۶	۷/۰۸	LSD 5%
ژنوتیپ:							
۳۸۴۳/۵۹ ^b	۲۳/۸۳ ^b	۱۰/۰۲ ^a	۲/۵۳ ^b	۰/۱۳ ^c	۰/۴۱ ^a	۱۸۳/۲۷ ^a	موروکو
۴۴۰۲/۶۷ ^a	۲۶/۹۱ ^a	۱۰/۴۷ ^a	۲/۶۹ ^b	۰/۱۷ ^b	۰/۴۰ ^a	۱۶۴/۰۱ ^b	نصرت
۴۴۰۶/۶۸ ^a	۲۷/۴۲ ^a	۸/۸۲ ^b	۳/۲۲ ^a	۰/۲۰ ^a	۰/۴۰ ^a	۱۳۷/۲۶ ^c	۴ شور
۱۷۶/۴۱	۲/۰۴	۰/۵۷	۰/۲۶	۰/۰۲	۰/۰۴	۱۱/۲	LSD 5%

در هر ستون حداقل یک حرف مشترک نشان‌دهنده نبود تفاوت آماری در سطح احتمال ۵ درصد بر اساس آزمون LSD می‌باشد.

جدول ۵- ضرایب همبستگی پیرسون بین صفات مورد ارزیابی در ژنوتیپ‌های جو.

صفات مورد ارزیابی	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱- CO ₂ زیر روزنه‌ای							
۲- هدایت روزنه‌ای	۰/۲۱ ^{**}						
۳- هدایت مزوفیلی	-۰/۶۷ ^{**}	-۰/۰۶ ^{ns}					
۴- کارایی مصرف آب لحظه‌ای	-۰/۲۶ ^{**}	-۰/۰۲ ^{ns}	۰/۵۲ ^{**}				
۵- تعرق	۰/۳۱ ^{**}	۰/۲۱ [*]	۰/۰۱ ^{ns}	-۰/۶۲ ^{**}			
۶- سرعت فتوسنتز	-۰/۰۳ ^{ns}	۰/۱۵ ^{ns}	۰/۷۲ ^{**}	۰/۴۹ ^{**}	۰/۲۹ ^{**}		
۷- عملکرد دانه	۰/۱۳ ^{ns}	۰/۴۸ ^{**}	۰/۰۹ ^{ns}	۰/۰۱ ^{ns}	۰/۲۷ ^{**}	۰/۲۷ ^{**}	۱

*, **, ns به ترتیب معنی‌دار در سطح ۵، ۱ درصد و غیر معنی‌دار.

نشریه تولید گیاهان زراعی، جلد هفتم (۴)، ۱۳۹۳

جدول ۶- مقایسه میانگین برهم کنش کیفیت آب و کود روی بر پارامترهای فتوسنتزی اندازه گیری شده در جو.

کود	CO ₂ زیر روزانه‌ای (میکرو لیترو بر لیترو)	هدایت روزانه‌ای (میلی مول CO ₂ بر مترمربع بر ثانیه)	هدایت موزوفیلی (میلی مول CO ₂ بر مترمربع بر ثانیه)	کارایی مصرف آب لحظه‌ای (میکرو مول CO ₂ بر میلی مول H ₂ O)	تعرق (میلی مول بر مترمربع بر ثانیه)	سرعت فتوسنتز (میکرو مول فتوتون بر مترمربع بر ثانیه)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)
۲	نانو روی	۱۶۷/۸۲ ^a	۰/۴۳ ^c	۰/۱۷ ^a	۹/۳۲ ^a	۲۷/۷۷ ^a	۵۸۴۰/۹۷ ^b
	کلات روی	۱۶۴/۸۷ ^a	۰/۶۲ ^a	۰/۱۶ ^a	۷/۹۸ ^b	۲۵/۷۳ ^a	۶۴۴۵/۱۴ ^a
	مخلوط	۱۶۶/۱۲ ^a	۰/۴۱ ^c	۰/۱۶ ^a	۱۳/۱۰ ^a	۲۶/۰۴ ^a	۵۹۱۹/۴۴ ^{ab}
۱۰	شاهد	۱۷۸/۷۸ ^a	۰/۵۵ ^b	۰/۱۶ ^a	۹/۸۰ ^a	۲۷/۵۶ ^a	۵۸۱۹/۴۴ ^b
	نانو روی	۱۶۰/۷۳ ^a	۰/۵۰ ^{bc}	۰/۱۸ ^b	۱۲/۷۸ ^a	۲۸/۷۱ ^b	۴۶۰۰/۱۱ ^{ab}
	کلات روی	۱۶۵/۳۰ ^a	۰/۲۷ ^a	۰/۲۱ ^a	۱۱/۳۶ ^b	۳۳/۳۵ ^a	۴۶۸۵/۱۷ ^{ab}
۱۸	مخلوط	۱۵۲/۳۴ ^a	۰/۴۴ ^c	۰/۱۸ ^c	۱۰/۳۵ ^c	۲۷/۲۲ ^c	۴۹۳۸/۴۶ ^a
	شاهد	۱۷۲/۸۲ ^a	۰/۳۶ ^{bf}	۰/۱۳ ^c	۹/۹۹ ^d	۲۳/۱۲ ^c	۴۱۴۵/۲۵ ^b
	نانو روی	۱۴۷/۳۳ ^a	۰/۴۱ ^a	۰/۱۸ ^a	۷/۶۷ ^a	۲۶/۳۳ ^a	۲۰۴۸/۸۹ ^{ab}
۱۸	کلات روی	۱۴۵/۸۳ ^a	۰/۲۵ ^b	۰/۱۵ ^a	۶/۸۲ ^a	۲۱/۴۶ ^a	۱۹۶۴/۸۹ ^{ab}
	مخلوط	۱۵۵/۴۴ ^a	۰/۳۴ ^a	۰/۱۶ ^a	۹/۱۱ ^a	۲۴/۱۷ ^a	۱۷۷۱/۵۵ ^b
	شاهد	۱۵۹/۷۴ ^a	۰/۳۰ ^a	۰/۱۵ ^a	۸/۹۶ ^a	۲۱/۱۹ ^a	۲۴۳۲/۴۴ ^a

در هر ستون در هر سطح کیفیت آب حداقل یک حرف مشترک نشان دهنده نبود تفاوت آماری در سطح احتمال ۵ درصد بر اساس آزمون Lsmeans می باشد.

جدول ۷- مقایسه میانگین برهم کنش ژنوتیپ و شوری آب بر پارامترهای فتوسنتزی اندازه گیری شده در جو.

ژنوتیپ	CO ₂ زیر روزانه‌ای (میکرو لیترو بر لیترو)	هدایت روزانه‌ای (میلی مول CO ₂ بر مترمربع بر ثانیه)	هدایت موزوفیلی (میلی مول CO ₂ بر مترمربع بر ثانیه)	کارایی مصرف آب لحظه‌ای (میکرو مول CO ₂ بر میلی مول H ₂ O)	تعرق (میلی مول بر مترمربع بر ثانیه)	سرعت فتوسنتز (میکرو مول فتوتون بر مترمربع بر ثانیه)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)
۲	موروکو	۱۹۲/۲۵ ^a	۰/۵۷ ^a	۰/۱۵ ^b	۲/۹۹ ^{ab}	۲۹/۱۴ ^a	۵۵۲۳/۴۴ ^c
	نصرت	۱۷۳/۴۴ ^a	۰/۴۹ ^b	۰/۱۵ ^b	۲/۶۰ ^b	۲۴/۹۱ ^b	۶۴۹۴/۷۹ ^a
	ع شور	۱۴۳/۲۵ ^b	۰/۴۵ ^b	۰/۱۸ ^a	۳/۱۴ ^a	۲۶/۲۷ ^{ab}	۶۰۰۰/۵۲ ^b
۱۰	موروکو	۱۷۹/۹۱ ^a	۰/۳۸ ^a	۰/۱۳ ^b	۲/۱۹ ^b	۲۳/۹۳ ^b	۴۱۷۳/۶۸ ^c
	نصرت	۱۶۵/۶۴ ^a	۰/۳۸ ^a	۰/۱۹ ^a	۲/۶۰ ^{ab}	۳۱/۳۲ ^a	۴۶۴۴/۲۲ ^b
	ع شور	۱۴۲/۸۵ ^b	۰/۴۱ ^a	۰/۲۱ ^a	۲/۹۸ ^a	۲۹/۰۵ ^a	۴۹۵۸/۸۴ ^a
۱۸	موروکو	۱۷۷/۶۵ ^a	۰/۲۹ ^a	۰/۱۰ ^c	۲/۴۲ ^b	۱۸/۴۲ ^b	۱۸۳۳/۶۷ ^b
	نصرت	۱۵۲/۹۳ ^b	۰/۳۴ ^a	۰/۱۶ ^b	۲/۷۷ ^b	۲۴/۵۰ ^a	۲۰۶۹/۰۰ ^{ab}
	ع شور	۱۲۵/۶۸ ^c	۰/۳۵ ^a	۰/۲۴ ^a	۳/۵۳ ^a	۲۶/۹۴ ^a	۲۲۶۰/۶۷ ^a

در هر ستون و هر سطح کیفیت آب حداقل یک حرف مشترک نشان دهنده نبود تفاوت آماری در سطح احتمال ۵ درصد بر اساس آزمون Lsmeans می باشد.

مهرداد محلوجی و همکاران

جدول ۸- مقایسه میانگین برهم کنش ژنوتیپ و کود روی بر پارامترهای فتوسنتزی اندازه گیری شده در جو.

کود	ژنوتیپ	CO ₂ زیر روزنه‌ای (میکرو لیتر بر لیتر)	هدایت روزنه‌ای (میلی مول CO ₂ بر مترمربع بر ثانیه)	هدایت مزوفیلی (میلی مول CO ₂ بر مترمربع بر ثانیه)	کارایی مصرف آب لحظه‌ای (میکرومول CO ₂ بر میلی مول H ₂ O)	تعرق (میلی مول بر مترمربع بر ثانیه)	سرعت فتوسنتز (میکرومول فوتون بر مترمربع بر ثانیه)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)
نانو	موروکو	۱۸۱/۱۴ ^a	۰/۵۱ ^a	۰/۱۵ ^b	۲/۴۹ ^b	۱۱/۰۷ ^a	۲۶/۵۴ ^a	۳۷۰۳/۶۰ ^b
	نصرت	۱۵۹/۸۹ ^a	۰/۴۵ ^{ab}	۰/۱۸ ^a	۳/۰۱ ^a	۱۰/۰۹ ^a	۲۸/۷۷ ^a	۴۴۸۶/۶۱ ^a
روی	ع شور	۱۳۵/۸۵ ^b	۰/۳۸ ^b	۰/۲۱ ^a	۳/۳۷ ^a	۸/۶۱ ^b	۲۷/۵۵ ^a	۴۲۹۹/۷۶ ^c
	موروکو	۱۸۳/۱۳ ^a	۰/۳۵ ^a	۰/۱۲ ^b	۳/۰۸ ^a	۸/۱۸ ^b	۲۲/۵۳ ^b	۴۰۵۹/۶۷ ^b
کلات	نصرت	۱۵۹/۱۴ ^b	۰/۳۹ ^a	۰/۱۹ ^a	۳/۲۴ ^a	۹/۳۲ ^a	۲۹/۶۰ ^a	۴۵۳۲/۵۷ ^a
	ع شور	۱۳۳/۷۲ ^c	۰/۴۱ ^a	۰/۲۱ ^a	۳/۴۱ ^a	۸/۶۵ ^{ab}	۲۸/۴۱ ^a	۴۵۰۲/۹۶ ^{ab}
مخلوط	موروکو	۱۸۰/۰۴ ^a	۰/۴۵ ^a	۰/۱۴ ^b	۲/۳۶ ^a	۱۱/۶۳ ^a	۲۵/۵۰ ^a	۳۸۳۷/۲۹ ^b
	نصرت	۱۵۱/۸۸ ^b	۰/۳۶ ^b	۰/۱۶ ^{ab}	۲/۳۶ ^a	۱۰/۷۷ ^{ab}	۲۴/۴۷ ^a	۴۴۹۴/۴۴ ^a
ع شور	موروکو	۱۴۱/۹۹ ^b	۰/۳۸ ^{ab}	۰/۱۹ ^a	۲/۷۴ ^a	۱۰/۱۵ ^b	۲۷/۴۶ ^a	۴۳۹۷/۷۲ ^a
	موروکو	۱۸۸/۷۵ ^a	۰/۳۵ ^b	۰/۱۱ ^b	۲/۲۱ ^b	۹/۲۰ ^b	۲۰/۷۶ ^b	۳۸۷۳/۸۲ ^b
شاهد (آب)	نصرت	۱۸۵/۱۱ ^a	۰/۴۲ ^b	۰/۱۴ ^b	۲/۱۵ ^b	۱۱/۶۷ ^a	۲۴/۷۴ ^b	۴۰۹۷/۰۵ ^{ab}
	ع شور	۱۳۷/۴۸ ^b	۰/۴۴ ^a	۰/۲۰ ^a	۳/۳۴ ^a	۷/۷۷ ^c	۲۶/۲۶ ^a	۴۴۲۶/۲۶ ^a

در هر ستون و هر سطح کود حداقل یک حرف مشترک نشان دهنده نبود تفاوت آماری در سطح احتمال ۵ درصد بر اساس آزمون Lsmeans می باشد.

جدول ۹- مقایسه میانگین برهم کنش کیفیت آب آبیاری (تنش شوری)، کود و ژنوتیپ بر پارامترهای فتوسنتزی اندازه گیری شده در جو.

کیفیت آب (دسی زیمنس بر متر)	کود	ژنوتیپ	زیر روزنه‌ای CO ₂ (میکرو لیتر بر لیتر)	هدایت روزنه‌ای (میلی مول CO ₂ بر مترمربع بر ثانیه)	هدایت مزوفیلی (میلی مول CO ₂ بر مترمربع بر ثانیه)	کارایی مصرف آب لحظه‌ای (میکرومول CO ₂ بر میلی مول H ₂ O . ۱۰ ^{-۱})	تعرق (میلی مول بر مترمربع بر ثانیه)	سرعت فتوسنتز (میکرومول فوتون بر مترمربع بر ثانیه)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)
۱	نانو	موروکو	۱۹۱/۸۳ ^a	۰/۶۱ ^a	۰/۱۵۸ ^a	۲/۷۸۳ ^a	۱۱/۲۹ ^a	۳۰/۳۲ ^a	۵۲۶۲/۵۰ ^b
	روی	نصرت	۱۷۳/۳۰ ^{ab}	/۴۷۷ ^b	۰/۱۵۵ ^a	۲/۸۳۵ ^a	۹/۴۰ ^a	۲۶/۳۳ ^a	۶۹۰۰/۰۰ ^a
	ع شور	ع شور	۱۴۱/۳۳ ^b	۰/۲۱۷ ^c	۰/۱۸۹ ^a	۳/۶۸۲ ^a	۷/۲۶ ^b	۲۶/۶۷ ^a	۵۳۶۰/۴۲ ^b
۲	کلات	موروکو	۱۸۹/۱۰ ^a	۰/۵۶۳ ^b	۰/۱۵۴ ^a	۴/۷۳۶ ^a	۶/۴۴ ^b	۲۸/۸۵ ^a	۶۲۱۸/۷۵ ^a
	روی	نصرت	۱۶۴/۱۷ ^{ab}	۰/۶۳۷ ^{ab}	۰/۱۶ ^a	۳/۴۳۸ ^b	۷/۲۲ ^b	۲۴/۶۷ ^a	۶۵۰۰/۰۰ ^a
	ع شور	ع شور	۱۴۱/۳۳ ^b	۰/۶۶۳ ^a	۰/۱۶۷ ^a	۲/۳۲۵ ^c	۱۰/۲۷ ^a	۲۳/۶۷ ^a	۶۶۱۶/۶۷ ^a
مخلوط	موروکو	موروکو	۱۹۲/۷۳ ^a	۰/۵۹ ^a	۰/۱۴۷ ^a	۱/۷۱۷ ^b	۱۶/۸۲ ^a	۲۸/۲۵ ^a	۵۰۷۹/۱۷ ^c
	روی	نصرت	۱۵۹/۶۳ ^{ab}	۰/۲۹۷ ^b	۰/۱۳۷ ^a	۱/۷۸۲ ^b	۱۳/۰۴ ^b	۲۲/۰۳ ^a	۶۷۲۹/۱۷ ^a
	ع شور	ع شور	۱۴۶/۰۰ ^b	۰/۳۴۰ ^b	۰/۱۹۵ ^a	۲/۹۴۸ ^a	۹/۴۴ ^c	۲۷/۷۴ ^a	۵۹۵۰/۰۰ ^b

نشریه تولید گیاهان زراعی، جلد هفتم (۴)، ۱۳۹۳

ادامه جدول ۹-

۵۵۳۳/۳۳ ^a	۲۹/۱۶ ^a	۱۰/۶۴ ^a	۲/۷۴۱ ^{ab}	۰/۱۴۹ ^a	۰/۵۱۰ ^a	۱۹۵/۳۳ ^a	موروکو	شاهد (آب)
۵۸۵۰/۰۰ ^a	۲۶/۶۱ ^a	۱۱/۳۱ ^a	۲/۳۵۴ ^b	۰/۱۳۶ ^a	۰/۵۶۳ ^a	۱۹۶/۶۷ ^a	نصرت	
۶۰۷۵/۰۰ ^a	۲۶/۹۳ ^a	۷/۴۵ ^b	۳/۶۲۳ ^a	۰/۱۸۹ ^a	۰/۵۹۰ ^a	۱۴۴/۳۳ ^b	۴ شور	
۴۰۸۰/۲۹ ^b	۲۷/۰۰ ^a	۱۳/۴۹ ^a	۲/۰۰۲ ^a	۰/۱۴۷ ^a	۰/۵۳۳ ^a	۱۸۳/۶۰ ^a	موروکو	۱۰ نانو روی
۴۴۹۸/۵۰ ^b	۳۲/۴۷ ^a	۱۳/۵۳ ^a	۲/۴۰۸ ^a	۰/۲۰۳ ^a	۰/۴۵۳ ^a	۱۵۹/۷۰ ^{ab}	نصرت	
۵۲۲۱/۵۴ ^a	۲۶/۶۷ ^a	۱۱/۳۳ ^b	۲/۳۶۴ ^a	۰/۲۰۱ ^a	۰/۵۰۳ ^a	۱۳۹/۹۰ ^b	۴ شور	
۴۲۹۳/۵۸ ^b	۲۱/۸۳ ^b	۱۱/۴۸ ^{ab}	۱/۹۳۷ ^c	۰/۱۲۴ ^c	۰/۲۵۰ ^a	۱۸۰/۰۰ ^a	موروکو	کلات روی
۵۰۱۱/۰۴ ^a	۳۹/۰۰ ^a	۱۲/۹۳ ^a	۳/۰۶۹ ^b	۰/۲۲۳ ^b	۰/۲۶۳ ^a	۱۷۴/۳۳ ^a	نصرت	
۴۷۵۰/۸۷ ^{ab}	۳۹/۲۲ ^a	۹/۶۶ ^b	۴/۱۹۰ ^a	۰/۲۸۹ ^a	۰/۳۰۳ ^a	۱۴۱/۵۷ ^a	۴ شور	
۴۴۵۲/۷۱ ^b	۲۴/۷۳ ^a	۹/۰۲ ^b	۲/۷۵۷ ^a	۰/۱۵۰ ^a	۰/۴۲۷ ^a	۱۶۴/۴۷ ^a	موروکو	مخلوط ۴ شور
۵۰۸۰/۸۳ ^a	۲۸/۳۹ ^a	۱۰/۴۰ ^b	۲/۷۱۷ ^a	۰/۲۰۰ ^a	۰/۴۳۳ ^a	۱۴۶/۵۳ ^a	نصرت	
۵۲۸۱/۸۳ ^a	۲۸/۵۳ ^a	۱۱/۶۲ ^a	۲/۵۰۳ ^a	۰/۱۹۶ ^a	۰/۴۵۳ ^a	۱۴۵/۷۳ ^a	۴ شور	
۳۸۶۸/۱۲ ^b	۲۲/۱۷ ^a	۱۰/۹۴ ^a	۲/۰۵۳ ^a	۰/۱۱۶ ^a	۰/۳۱۷ ^a	۱۹۱/۲۷ ^a	موروکو	شاهد (آب)
۳۹۸۶/۵۰ ^{ab}	۲۵/۴۰ ^a	۱۱/۴۲ ^a	۲/۲۲۲ ^a	۰/۱۴۰ ^a	۰/۳۷۰ ^a	۱۸۲/۰۰ ^{ab}	نصرت	
۴۵۸۱/۱۲ ^a	۲۱/۷۸ ^a	۷/۶۲ ^b	۲/۸۶۸ ^a	۰/۱۵۰ ^a	۰/۴۰۰ ^a	۱۴۵/۲۰ ^b	۴ شور	
۱۷۶۸/۰۰ ^a	۲۲/۳۰ ^a	۸/۴۳ ^a	۲/۶۹۳ ^b	۰/۱۳۴ ^b	۰/۳۸۰ ^a	۱۶۷/۰۰ ^a	موروکو	نانو روی
۲۰۶۱/۳۳ ^a	۲۷/۳۵ ^a	۷/۳۶ ^a	۳/۸۳۶ ^a	۰/۱۸۶ ^{ab}	۰/۴۲۰ ^a	۱۴۶/۶۷ ^{ab}	نصرت	
۲۳۱۷/۳۳ ^a	۲۹/۳۳ ^a	۷/۲۳ ^a	۴/۰۶۷ ^a	۰/۲۳۱ ^a	۰/۴۳۰ ^a	۱۲۷/۳۳ ^b	۴ شور	
۱۶۶۶/۶۷ ^a	۱۶/۹۱ ^b	۶/۶۱ ^a	۲/۵۵۹ ^b	۰/۰۹۴ ^b	۰/۲۲۷ ^a	۱۸۰/۳۰ ^a	موروکو	کلات روی
۲۰۸۶/۶۷ ^a	۲۵/۱۴ ^a	۷/۸۳ ^a	۳/۲۱۵ ^{ab}	۰/۱۸۳ ^a	۰/۲۷۰ ^a	۱۳۹/۹۳ ^b	نصرت	
۲۱۴۱/۳۳ ^a	۲۲/۳۳ ^a	۶/۰۲ ^a	۳/۷۷۸ ^a	۰/۱۸۹ ^a	۰/۲۷۰ ^a	۱۱۸/۲۷ ^b	۴ شور	
۱۶۸۰/۰۰ ^a	۲۳/۵۲ ^a	۹/۰۴ ^a	۲/۶۰۴ ^a	۰/۱۲۹ ^b	۰/۳۳۳ ^a	۱۸۲/۶۳ ^a	موروکو	مخلوط ۴ شور
۱۶۷۳/۳۳ ^a	۲۳/۰۰ ^a	۸/۸۹ ^a	۲/۵۸۷ ^a	۰/۱۵۴ ^{ab}	۰/۳۴۷ ^a	۱۴۹/۴۷ ^{ab}	نصرت	
۱۹۶۱/۳۳ ^a	۲۶/۰۰ ^a	۹/۳۹ ^a	۲/۷۷۲ ^a	۰/۱۹۴ ^a	۰/۳۵۷ ^a	۱۳۴/۲۳ ^b	۴ شور	
۲۲۲۰/۰۰ ^a	۱۰/۹۶ ^c	۶/۰۳ ^c	۱/۸۳۱ ^b	۰/۰۶۱ ^c	۰/۲۴۰ ^a	۱۷۹/۶۷ ^a	موروکو	شاهد (آب)
۲۴۵۴/۶۷ ^a	۲۲/۵۲ ^b	۱۲/۲۹ ^a	۱/۸۶۴ ^b	۰/۱۳۲ ^b	۰/۳۳۳ ^a	۱۷۶/۶۷ ^{ab}	نصرت	
۲۶۲۲/۶۷ ^a	۳۰/۰۸ ^a	۸/۵۶ ^b	۳/۵۱۹ ^a	۰/۲۶۴ ^a	۰/۳۴۳ ^a	۱۲۲/۹۰ ^b	۴ شور	

در هر ستون و هر سطح کودی حداقل یک حرف مشترک نشان‌دهنده نبود تفاوت آماری در سطح احتمال ۵ درصد بر اساس آزمون Lsmeans می‌باشد.

نتیجه‌گیری کلی

مولفه‌های فتوسنتزی نظیر مقاومت روزنه‌ای، هدایت مزوفیلی، CO₂ زیر روزنه‌ای، کارایی مصرف آب و سرعت فتوسنتز تحت تاثیر کیفیت آب آبیاری و محلول‌پاشی با کود روی قرار گرفتند و واکنش ژنوتیپ‌های مورد بررسی از این نظر متفاوت بود. با افزایش شوری آب آبیاری گرچه مقاومت

روزنه‌ای افزایش و CO₂ زیر روزنه‌ای کاهش یافت ولی این کاهش در ژنوتیپ متحمل به شوری کمتر بود. در ضمن محلول پاشی با روی توانست سرعت فتوسنتز را حتی در شرایط کیفیت پایین آب آبیاری بهبود بخشد. از این رو به نظر می‌رسد در شرایط پایین بودن کیفیت آب آبیاری به منظور بهبود مولفه‌های فتوسنتزی بهتر است ضمن به کارگیری ژنوتیپ‌های متحمل به شوری، از محلول پاشی کودهای حاوی روی نیز استفاده شود.

منابع

1. Al-Karaki, G.N. 2006. Nursery inoculation of tomato with arbuscular mycorrhizal fungi and subsequent performance under irrigation with saline water. *Scientia Hort.*, 109: 1-7.
2. Ashraf, M., and Harris, P.J.C. 2004. Potential biochemical indicators of salinity tolerance in plants. *Plant Sci.*, 166: 3-16.
3. Basra, A.S., and Basra, P.K. 1997. Mechanisms of Environmental Stress Resistance in Plants. *Hardwood Academic Publishers*. Pp: 83-111.
4. Bazrafshan, A.H. 2011. Evaluation of interrelations of some antioxidants and physiological characteristics of sesame genotypes under a saline hydroponic culture. M.Sc. Agronomy, Isfahan University of Technology.
5. Brognoli, E., and Bjorkman, D. 1992. Growth of cotton under continuous salinity stress. Influence of allocation pattern, stomatal and non stomatal components of photosynthesis and dissipation of excess light energy. *Planta*. 187:335-347.
6. Cakmak, I. 2008. Enrichment of cereal grains with zinc: agronomic or genetic biofortification. *J. Plant and Soil.*, 302: 1-17.
7. Cakmak, I., Kalacyi, M., Ekiz, H., Braun, H.J., Klinik, Y., and Yilmaz, A. 1999. Zinc deficiency as a practical problem in plant and human nutrition in Turkey: A NATO-science for stability project. *Field Crops Res.*, 60: 175-188.
8. Cordovilla, M.P., Ocana, A., Ligerio, F., and Liuch, C. 1995. Salinity effects on growth analysis and nutrient composition in four grain legumes-rhizobium symbiosis. *J. Plant Nut.*, 18:1596-1609.
9. Cornic, C., and Massacci, A. 1996. Leaf photosynthesis under drought stress. In *Photosynthesis and Environment*. Ed. Baker, N.R. Kluwer Academic Publish. Pp: 347-366.
10. Demir, M., and Ozturk, A. 2003. Effects of different soil salinity levels on germination and seedling growth of Safflower (*Carthamus tinctorius* L.). *Turk. J. Agric. For.*, 27: 224-227.
11. Desingh, R., and Kanagaraj, G. 2007. Influence of salinity stress on photosynthesis and antioxidative systems in two cotton varieties. *Gen. Appl. Plant Physiol.*, 33: 221-234.

12. Delauney, A.J., and Verma. D.S. 1993. Proline biosynthesis and osmoregulation in plants. *Plant J.*, 4: 215-223.
13. Dhanapackiam, S., and Muhammad Ilyas. M.H. 2010. Effect of salinity on chlorophyll and carbohydrate contents of *Sesbania grandiflora* seedlings. *Indian J. Sci. Technol.*, 3: 64-66.
14. Fathi. A. 2012. Effects of foliar application of nano-sized Iron and Zinc oxides on the response of wheat and corn cultivars to salinity. M.Sc. Agronomy, Isfahan University of Technology.
15. Fischer, R.A., Rees, D.K., Sayre, D., Lu, Z.M., Condon, A.G., and Larque Saavedra, A. 1998. Wheat yield progress associated with higher stomatal conductance and photosynthetic rate, and cooler canopies. *Crop Sci.*, 38: 1467-1475.
16. Flexas, J., Ribas-Carbo, M., Diaz-Espejo, A., Galmes, J., and Medrano, H. 2008. Mesophyll conductance to CO₂: current knowledge and future prospects. *Plant. Cell Environ.*, 31: 602-621.
17. Ghafari, H., and Razmjoo, J. 2013. Effect of Foliar Application of Nano-iron Oxidase, iron chelate and iron sulphate rates on yield and quality of wheat. *Inter. J. Agron. Plant Prod.*, 4: 2997-3003.
18. Haghbahari, M., and Sedsharifi, R. 2014. Influence of soil salinity and seed inoculation with plant growth promoting rhizobacteria (PGPR) on sodium and potassium rates, stomatal conductance and yield of wheat (*Triticum aestivum* L.). *Environmental stresses in crop Sci.*, 6: 25-75.
19. Haji Boland, R., and Ebrahimi, N. 2012. Effect of exin poly amins on growth, photosynthesis and metabolism of phenol in tobacco plants under salinity stress. *J. Plant Biol.*, 3:13-26.
20. Hu, Y., and Schmidhalter, U. 2001. Effects of salinity and macronutrient levels on micronutrients in wheat. *J. Plant Nut.*, 24: 273-281.
21. Javadipour, Z., Movahhedi Dehnavi, M., and Balouchi, H.R. 2013. Evaluation of photosynthesis parameters and chlorophyll content and fluorescence of safflower cultivars under saline condition. *EJCP.* 6:29-50.
22. Jabbari, F., Ahmady, A., Poustini, K., Alizadeh, H., Sharifzadeh, F., and Ranjbar, M. 2009. Relative water content and gas exchange parameters of seven wheat genotypes differing in drought resistance. *Iran. J. Field Crop Sci.*, 40: 197-208.
23. Kalayci, M., Torun, B., Eker, S., Aydin, M., Ozturk, L., and Cakmak, I. 1999. Grain yield, zinc efficiency and zinc concentration of wheat cultivation grown in a zinc-deficient calcareous soil in field and greenhouse. *Field crops Res.*, 63: 87-98.
24. Khoshgoftarmansh, A.H. 2005. The study-the efficiency of some wheat varieties in soil salinity and its correlation with zinc and cadmium species in the soil solution. Soil science Ph.D. thesis. Isfahan University of Technology. 180p.
25. Mashouf, M., Esmaeili Azadgoleh, M., Babaeian Jelodar, N., and Kafi, M. 2004. Photosynthetic response and stomatal conductance of two barley cultivars under salinity stress. *Iran. J. Field Crops Res.*, 1: 43-51.

26. Masomi, A., Kafi, M., Nabati, J., Khazaie, H.R., Davari, K., and Zarehmehrjredi, M. 2012. Effects of water stress on water status and electrolyte leakage of leaf photosynthesis and chlorophyll fluorescence of two masses in Shur Coscia (*Kochia scoparia*) in salt conditions. *Iran. J. Field Crops Res.*, (3): 476-484.
27. Mouk, B.O., and Ishii, T. 2006. Effect of arbuscular mycorrhizal fungi on tree growth and nutrient uptake of *Sclerocarya birrea* under water stress, salt stress and flooding. *J. Japan. Soc. Hort. Sci.*, 75: 26-31.
28. Munns, R. 2002. Comparative physiology of salt and water stress. *Plant Cell Environ.*, 25: 239-25.
29. Prasad, T.N., Sudhakar, P., Sreenivasulu, Y., Latha, P., Munaswamy, V., Raja Reddy, K., Sreeprasad, T.S., and Sajanlal, P.R. 2012. Effect of nanoscale zinc-oxide particles on the germination, growth and yield of peanut. *J. Plant Nut.*, 35: 905-927.
30. Sabet Teimouri, M., Khazaie, H.R., Nassiri Mahallati, M., and Nezami, A. 2009. Effect of salinity on seed yield and yield components of individual plants, morphological characteristics and leaf chlorophyll content of sesame (*Sesamum indicum* L.). *Environ. Stress. Agric. Sci.*, 2: 119-130.
31. Salehi, M., Nassiri Mahallati, M., Koocheki, A. 2003. Leaf nitrogen and SPAD reading as indicator for drought stress in wheat. *Iranian J. Field Crops Res.*, 1: 199-204.
32. Sharifi, H.R., Khoshgoftarmansh, A.H., and Afuni, D. 2009. The efficiency of absorption of iron and zinc in spring wheat genotypes. Final report of SPII. 47p.
33. Siosemardeh, A., Khaledvandy, M., Bahramnezhad, B., and Rohi, E. 2012. Effects of drought stress on gas exchange and chlorophyll content of soluble proteins in the wheat Sardari ecotypes. *Iran. J. Crop Sci.*, 43: 573-588.
34. Tattini, M., Marzi, L., Tafani, R., and Traversi, M.L. 1999. A review on salinity-induced changes in leaf gas exchange parameters of olive plants. *Acta Hort.*, 474: 415-418.
35. Turan, M.A., Awad Alkarim, A.H., Taban, N., and Taban, S. 2009. Effect of salt stress on growth, stomatal resistance, proline and chlorophyll concentrations on maize plant. *J. Aferi. Agric. Res.*, 4: 893-897.
36. Weisany, W., Sohrabi, Y., Heidari, G., Siosemardeh, A., and Ghassemi-Golezani, K. 2011. Physiological responses of soybean (*Glycine max* L.) to zinc application under salinity stress. *Aust. J. Crop Sci.*, 11: 1441-1447.
37. Yang, J., Zhang, J., Huang, Z., Zhu, Q., and Wang, L. 2000. Remobilization of carbon reserves is improved by controlled soil drying during grain filling of wheat. *Crop Sci.*, 40: 1645-1655.
38. Zarehmehrjerdy, M., Bagheri, A.R., Bahrami, A.R., Nabati, J., and Masomi, A. 2013. Effect of drought stress on photosynthetic characteristics of active phenolic compounds and radical scavenging capacity of different genotypes of chickpea in hydroponic. *Sci. Technol. Green. Cul.*, 12: 59-76. (In Persian)

Effect of water salinity and nano and chelated zinc foliar application on photosynthesis parameters of barley genotypes

M. Mahlooji¹, R. Seyed Sharifi², M. Sedghi², M.R. Sabzaliyan³
and M.R. Kamali⁴

^{1,2}Ph.D. Student and Associate Prof., Dept. of Agronomy and Plant Breeding, Mohaghegh Ardabil University, ³Associate Prof., Dept. of Agronomy and Plant Breeding, Esfahan University of Technology, ⁴Assistant Prof., Dept. of Cereal Research, Seed and Plant Improvement, Karaj, Iran

Received: 17-5-2014 ; Accepted: 28-7-2014

Abstract

In this experiment, the effects of irrigation water salinity and Zinc fertilizer applications were evaluated. The experiment was conducted in a strip split block design in 3 replications to find out photosynthesis parameters of leaf barley genotypes in Esfahan (Rodasht) drainage and salinity research station. Three water irrigation quality including W1=control, 1-2 ds/m (low salinity), W2=10 ds/m (common salinity in the region), W3=18 ds/m (high salinity) were evaluated in vertical factors. The horizontal factors were foliar spraying including (Nano zinc-oxide, Chelated zinc, mixture of nano and chelated and water spraying as a control). Three different barley including (Morocco as a moderate semi sensitive, Nosrat as a moderate tolerant and Line No.4 as a tolerant) genotypes split within vertical factors. While salinity increased the salinity, the stomatal resistance increased and Stomatal conductance and CO₂ decreased. Tolerant genotype had higher stomatal conductance, mesophyll conductance and water use efficiency. Line.4 had relative superiority in terms of photosynthetic rate, stomatal mesophyll and water use efficiency. It had the lowest transpiration and sub-stomatal CO₂. Zinc treatments had the minimum photosynthetic rate and the highest sub-stomatal CO₂. Spraying zinc treatment had higher mesophyll conductance than control. There was a positive and significant correlation between mesophyll conductance and photosynthesis rate and a significant negative correlation between mesophyll conductance and sub-stomatal CO₂. The maximum and minimum of stomatal conductance were gained at nano and chelated treatments, respectively.

Keywords: Transpiration, Photosynthesis, Nano zinc oxid

*Corresponding author: mmahlooji2000@yahoo.com